

VÕ QUẢNG

VĐ 1
V#00(Q)

thuongnaitrucngua.vn

ĐẠI HỌC QUỐC GIA
HN
TRUNG TÂM
THÔNG TIN - THƯ VIỆN

VV-N14

8948

quả đỏ

Va 9705

KIM ĐỒNG

VD1
V400 (Q)

VÕ QUẢNG

QUẢ ĐỎ

Bìa và minh họa của
NGUYỄN THỤ

THƯ VIỆN

ĐH - VA 9705

thuongmaitrangxua.vn

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG
HÀ NỘI — 1983

Biên tập: ĐÌNH HẢI
Trình bày: NGUYỄN PHÚ KIM
Sửa bản in: NGỌC LOAN

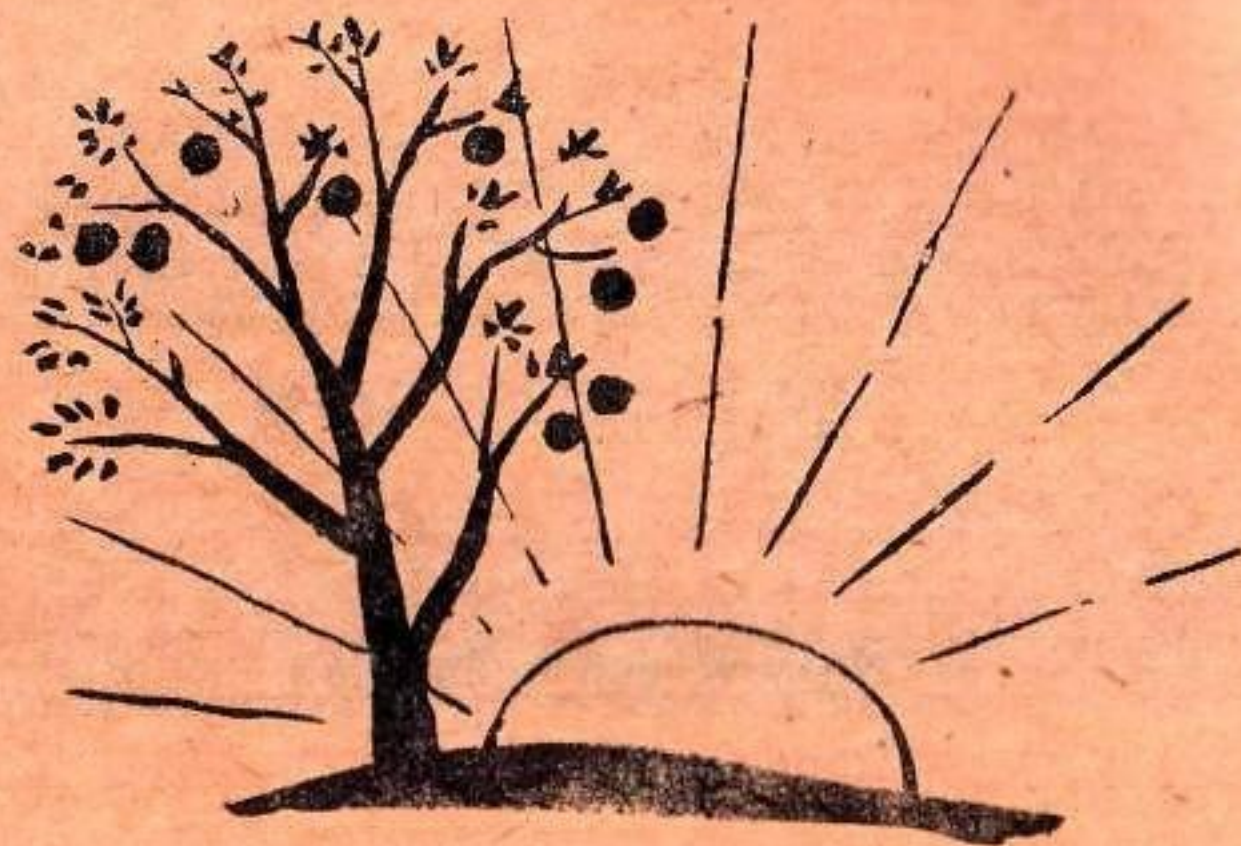
In 31.000 cuốn. Khổ 13×19, tại nhà máy in Tiến Bộ,
Hà Nội. Số in 672. Số xuất bản 30/KĐA. In xong tháng 8
năm 1983. Gửi lưu chiều tháng 8 năm 1983.

ANH NẮNG SỚM

Ngày về còn ngần ngại,
Bóng tối vẫn mờ mờ.
Chợt ánh một đường tơ:
Vùng đông xộc cánh quạt!

Ngày trở về bát ngát,
Anh Nắng Sớm nhô lên
Nhìn rộng khắp bốn bên
Đất trời im phăng phắc.

Nắng Sớm sợ làm mất
Giấc ngủ của cỏ cây,
Theo làn gió hây hây
Lướt êm ru trên cỏ,

Hứng những làn sương nhỏ
Đúc thành vạn kim cương,
Trái rộng khắp đôi nương
Màu lụa vàng tơ óng.

Rắc bạc lên tia sóng
Sóng óng ánh rập rờn,
Rải ngọc núi mơ màng
Núi non bừng sáng quắc.

Thấp sân kho nhà gạch
Rực rỡ sắc vàng son,
Thấp chồi biếc mầm non
Triệu hào quang lấp lánh.

Nắng Sớm tỏa hơi ấm
Lúa chín trải vàng phơi,
Vườn tược mùa sinh sôi
Hương thơm cùng quả ngọt.

Làm xong mọi việc tốt
Đến lúc nghỉ xả hơi,
Nắng Sớm vào ngồi chơi
Giữa nụ cười quả đỏ.

BÀ TÔI CHĂN NUÔI

Sáng sớm bà tôi
Tung chăn dậy trước.

Nghe tiếng bà bước,
Gà què vui mừng,
Đàn vịt tung bưng
Chào bà: quạc! quạc!

Đánh diêm nghe: « soạt! »
Lửa bếp bừng to.
Khụt khịt bà ho,
Bà bằm, bà nấu.

Bà trộn, bà khuấy,
Bà múc, bà khuôn.
Bà dấm vào lưng:
«Chà, đau lưng quá!»

Lợn bà một tạ.
Vịt bà bốn cân
Qua lại ngoài sân
Luôn mồm: Đói, đói!

Bà bảo bà phải
Nhức nhích đi làm,
Ăn xong lại nằm,
Ở không rất chán!

Khi tổ bầu bán,
Bà được tuyên dương.
Bà bảo:
«Các anh họ thương
Nên khen làm vậy!»

thuongmaitruongxua.vn BẢO TIN

Tin đồn đầu đây
Sắp có Gió Bắc,
Nếu nó có thật
Phải tránh cho mau!

Phía trước, phía sau
Phải lo cài cửa!
Tranh thủ tắm rửa,
Mặc ấm, quàng khăn.

Nó gây ho hen,
Hắt hơi, cảm sốt.
Nó còn không tốt,
Vật trụi rừng cây.

Rải khắp vàng bay,
Hắt tung tổ ấm,
Vừa chạy, vừa rống:
« Réét, réét, ta đây!
Ta phủ trời mây
Một màn nặng trĩch ».

Thằng Gió ngộ nghịch
Đã đến kia kia!
Tròn bằng cái nia,
Phòng phệnh, óng ánh.

Gánh theo một gánh
Bao bị căng phồng,
Đứng ngang giữa đồng
Cầm bao mở nút.

Trong bao vì vút
Bọn gió tung ra!

Vèo vèo bay xa
Đến khắp bờ bụi,

Vỗ cánh trơ trụi,
Cánh nẩy mầm non.
Vuốt lá héo hon,
Lá hoa bùng nở.

Thấp sáng rực rỡ
Rừng núi, đồi nương,
Đám toạc màn sương
Mở xa cõi đất.
Trời xanh cao ngất
Bùng nẩy ban mai.

Hóa ra đồn sai!
Đâu còn thẳng Bắc!
Mà đây, thích thật:
Chú Gió — Đầu-Xuân!

Chú báo tin mừng:
Mang xuân về sớm.

CÂU CHUYỆN VẼ TRANH

Một anh Qua Khoang
Gặp chú Bói Cá
Chuyện trò rôm rả,
Bàn phải vẽ tranh.

Gặp anh Vịt Xanh
Trên cánh lấp bắp:
« Mùa xuân trái khắp
Muôn sắc muôn màu!
Ta phải mau mau
Ghi cho đầy đủ!

Cô Đỏ thích thú:
« Này các bạn ơi!
Màu sắc sinh sôi
Là để ta vẽ!»

Vàng Anh thổ lộ:
« Tôi rất tán thành,

Sống không vẽ tranh
Làm sao chịu được
Non sông óng mượt
Hoa gấm lụa tơ,
Đất là bài thơ,
Trời là điệu nhạc!»

Tài năng, nhiệt huyết,
Tất cả sẵn sàng,
Các chim vội vàng
Bắt tay vào việc.

Nhưng thật đáng tiếc
Cái khó bày ra:
Quạ sờ khắp... da
Chỉ một màu mực,
Vàng Anh rớt cục
Chỉ có màu vàng!

Bói cá càng xoàng
Chỉ toàn màu lục,
Cô Đỏ càng cực
Chỉ có cục son,

Trong lúc núi non
Long lanh nghìn sắc!

Chợt dẫu dẫu đặt
Tiếng chú Bách Thanh
« Muốn vẽ nên tranh
Phải chung màu lại! »

Tiếng reo : « Phải, phải »
Vang cả núi rừng!
Các chim vui mừng
Pha chung màu sắc.

Như một điệu nhạc,
Năm đó mùa xuân
Nghìn sắc quây quần
Vào tranh tuyệt đẹp!

ĐIỀM HAI

Một anh chuột nhắt
Mồm dài nhọn hoắt,
Đầu cằm tai to,
Lông màu xám tro,

Chạy nhanh như cắt.
Lúc la lúc lắt,
Hít gì thơm tho?
Bụng mềm đói xò!

Chuột đánh một phóc
Nhảy tót lên giàn!
Đã đến thiên đàng
Của thặng chuột nhắt!
Sục nôi, lục bát
Ăn hết cục cơm.
Chưa no! Ăn luôn
Cả một cục mỡ!
Vung râu. Nghỉ thờ.

Vẫn cứ thòm thềm,
Thôi phải ăn thêm
Cả cái bọc giấy!
Không ngờ trong đấy
Có một điềm 2,

Có móc có quai
Mắc vào cuống họng.
Nghe như lửa bỏng,
Nghe có kim đâm,

Khạc nhỏ ầm ầm,
Con 2 càng móc!
Nổi kêu, nổi khóc,
Vùng vẫy, thét to:
« Cứu cho! Cứu cho!
Tôi bị móc cổ!
Tôi bị móc cổ!»

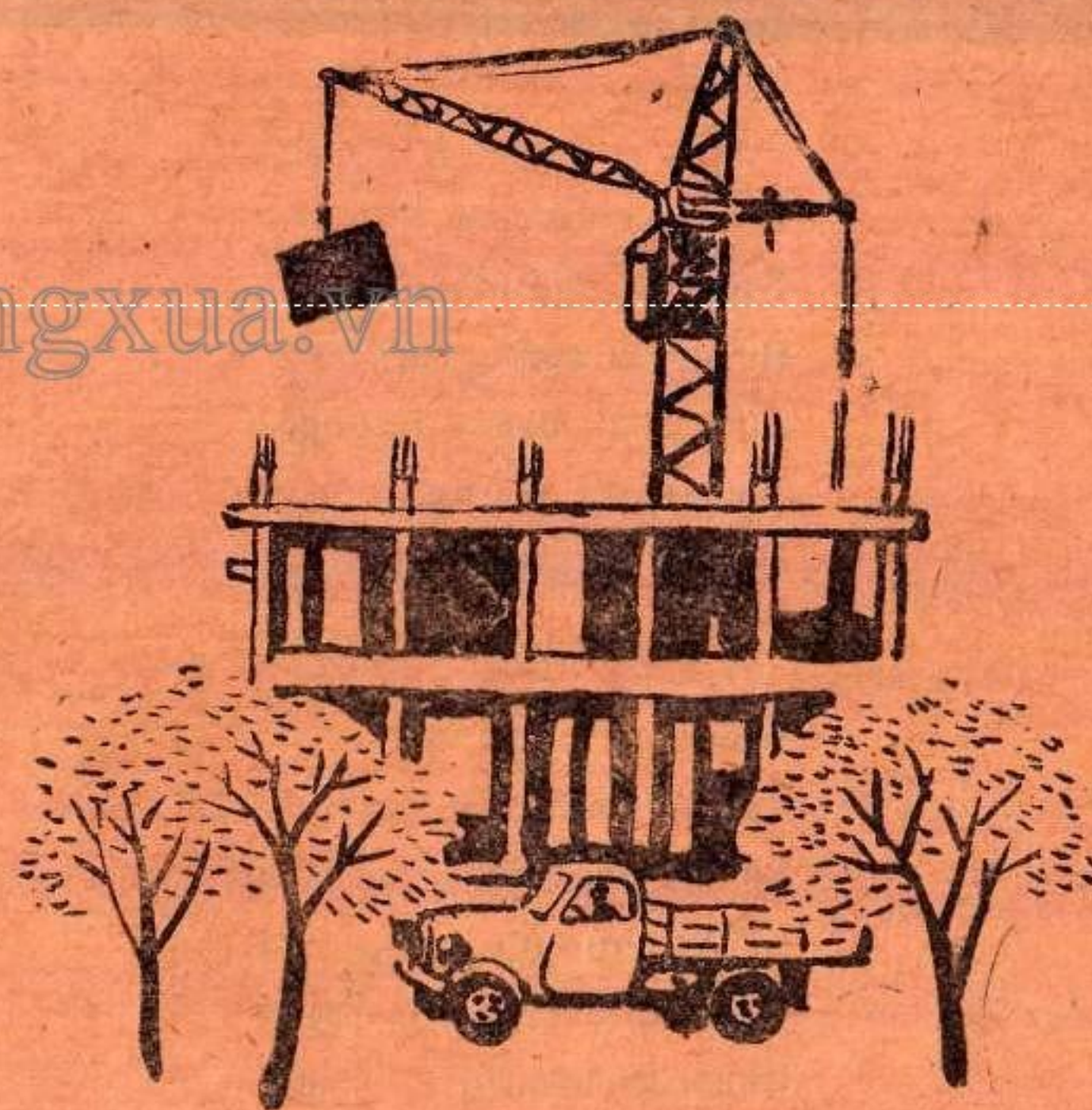
ĐÀN BỒ CHAO

Mái nhà tranh quỵn khói
Tỉnh giấc lúc bình minh.
Mấy chú ngỗng trắng tinh
Oang oang vui câu chuyện.
Đàn bồ chao luôn miệng
Hủ hủ ngoài cây rơm.
Chúng nhảy nhót lơn tơn
Rồi tung bay đi tuốt.

Chúng bay xa mắt hút,
Đến đậu ở cây rơm.
Lại nhảy nhót lơn tơn,
Lại bay xa đi tuốt.

CHUYỆN ÔNG CẦN TRỰC

Công trường xây dựng
Mọc giữa cánh đồng.
Sắt thép, bê-tông,
Ngôn ngang trăm thứ.

Xe tải loại bự
Xịt khói, rú ga,
Lui vào, xê ra:
Tránh gấp! Tránh gấp!

Bụng chở đầy ắp
Sạn sỏi, đá dăm,
Dây cáp, xi-măng,
Bê-tông cốt sắt,

Có cạnh, có móc,
Nặng cỡ nghìn cân,
Rơi ạch xuống sân,
Sóng soài, ngang bướng,
Lại qua bị vướng,
Nghẽn lối giao thông.

Riêng có một ông
Tên là Cần Trục,
Cổ dài cao vút
Giống chú cò nhang,
Qua lại hiên ngang
Chăm lo trật tự.

Bê-tông loại bự
Nặng trĩch, ù lì,
Ông ta tức thì
Gấp lên nhẹ bồng!

Thật quá kinh khủng!
Thật là phi thường!
Khỏe vậy đâu nhường
Thạch Sanh, Thánh Gióng.

Gấp xong, nhanh chóng
Đưa khối bê-tông
Lên giữa tầng không
Dựng thành lớp lớp.

Tầng cao không ngớt
Cao mãi thên thang.
Trăm thứ ngồn ngang
Đi vào nền rếp.

Vào khuôn vào phép,
Có lớp có lang,
Khoan nhất, nhất khoan
Như vào điệu nhạc.

THƯ VIỆN

8A-Va 9705

Bê-tông linh hoạt
Bông hóa có hồn.
Sắt thép dập dồn
Vang lên sức sống.

Cửa nhà cao rộng
Lần lượt mọc ra,
Lồng lộng nguy nga
Giữa đồng xanh thắm.

Chẳng kịp đứng ngắm
Nhà cửa vừa xây,
Cần Trục đi ngay
Đến xây nơi khác.

ĐÔI TAY MẸ

Mẹ làm suốt ngày,
Đôi tay không ngớt.

Một tay đun bếp,
Một tay bế em.
Một tay cào rơm,
Một tay cấy mạ.

Một tay khâu vá,
Một tay bằm bèo.
Một tay nuôi heo,
Một tay cuốc đất.

Một tay đập đập.
Một tay khai mương.
Một nắng hai sương,
Tay làm không ngớt.

Cha tôi về phép.
Thấy việc gọn gàng,
Khoe với họ hàng:
Mẹ tôi đảm lăm!

GIÓ

Gió có nhiều bạn.
Có bạn Trúc Xanh
Tốt bụng, hiền lành
Tặng Gió chiếc sáo.
Ve đi hát dạo
Tặng chiếc phong cầm.
Có bạn Lá Mầm
Tặng nhiều bài hát.
Và những bạn khác
Tặng nhiều loại đàn.
Họ rất sẵn sàng
Dạy cho Gió học.

Vượt qua khó nhọc,
Gió học thành công.
Thổi vào cây thông,
Thông reo vi vút!
Thổi vào cây mít,
Mít nổi ào ào!
Vỗ sóng xô xao,
Thổi còi huýt huýt!
Gãy cây đàn nguyệt,
Trưởng có mưa sa.
Đánh đàn ghi ta.

Trưởng chừng xuân đến.
Tiếng nhị triu mến
Như tiếng mẹ ru,
Như vàng trắng thu
Vàng gieo bến nước.

Dặt diu, tha thướt,
Cao, thấp, đục, trong,
Gió gửi tiếng lòng,
Mầm mầm tỉnh giấc.

Mọi việc chu tất,
Gió mời nghỉ ngơi.
Gió vào, im hơi
Trong cây ngủ thiếp.

BA CHỊ GÀ MÁI

Một chị gà mái
Mặc chiếc áo nâu,
Mào đỏ hoa dâu,
Cánh phồng búp chuối,
Xăm xăm xúi xúi

Tìm kiếm quanh nhà,
Chạy vào chạy ra,
Lắc la lắc lảo.
Tìm một hạt gạo?
Tìm một con giun?
Mồm cứ luôn luôn:
« Tót, tót, tót, tót! »
Chạy ra ang nước
Uống ngậm nước mưa.
Như người say sưa
Nhấp ly rượu ngọt!

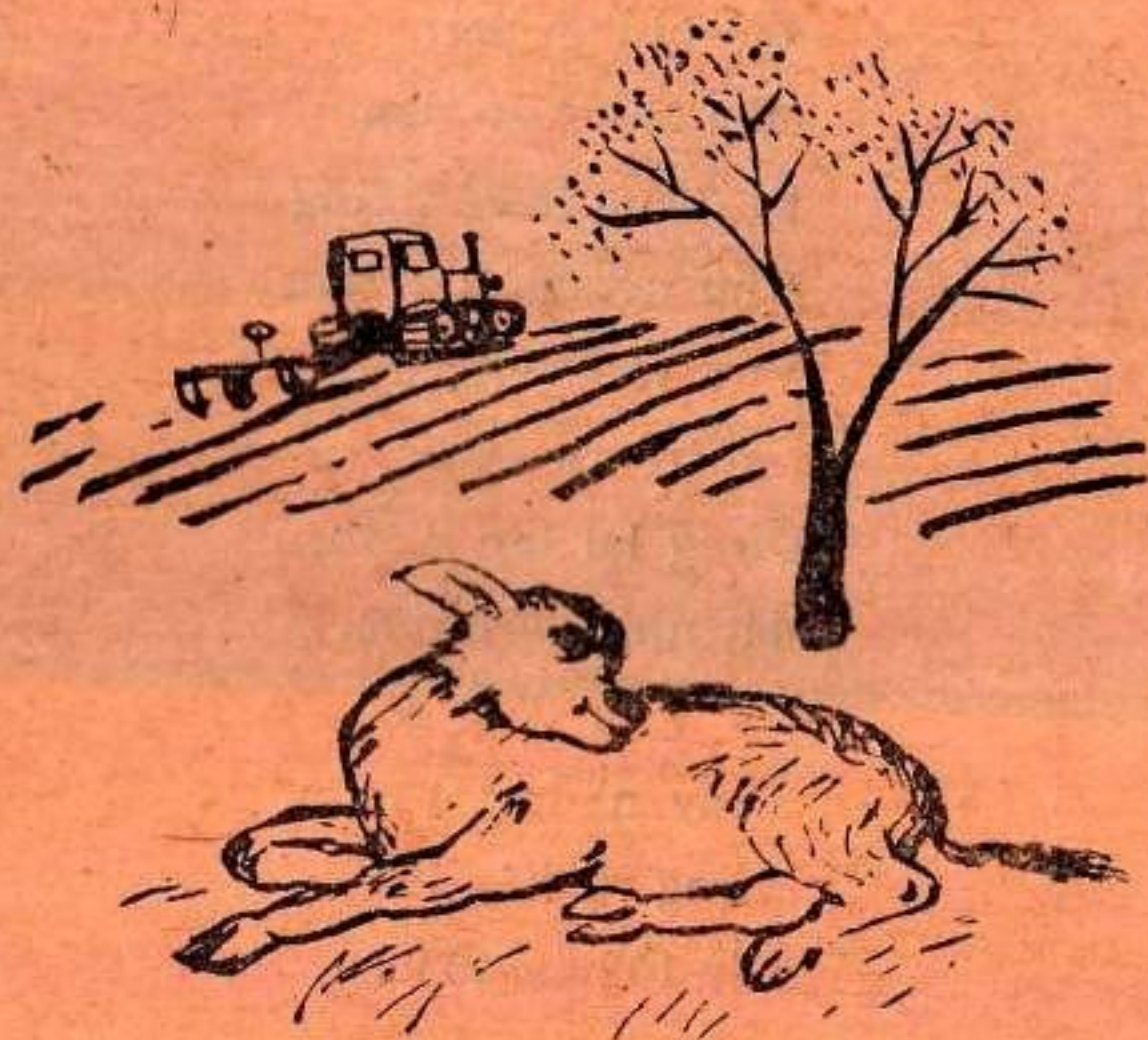
Một chị gà mái
Áo trắng như bông,
Yếm đỏ hoa vòng,
Mắt nhìn tha thiết.
Tìm gì chẳng biết,
Sục sạo tìm hoài!
Tìm một củ khoai?
Tìm ngô, tìm sắn?
Tìm con bướm trắng?
Tìm đứa bạn thân?
Gặp làn nước xanh,
Soi mình ngắm nghía.

Một chị gà mái
Mặc chiếc áo đen,
Đi đứng lảng quảng
Như người mất của.
Vừa vào đến cửa,
Lại trở ra sân.
Dừng lại tần ngần,
Mắt nhìn dờn dác.
Nhìn lên trên gác
Thấy những ổ rom,
Mừng rỡ kêu lên:
« Có tổ! Có tổ! »

Mái Nâu hôn hờ,
Mái Trắng vui mừng
Reo to: « Ta cùng
Đẻ ra trứng bạc! »

CON NGHÉ

Con ghé của ta,
Nghé bông ghé hoa,
Nhảy nhót kêu la:
— Nghé ọ! Nghé ẹ!

Ô mẹ! Ô mẹ!
 Mau đi gặm cỏ!
 Mau đi uống sương!
 Mau đi ra mương!
 Con đang thích chạy.
 Con húc, con nhảy!
 Con đang thích dẫm.
 Nước mát con nằm
 Duỗi dài sóng sườn!
 Bờ tre bóng mượt

Đây tiếng chim ca,
 Con nằm duỗi ra
 Ngủ ngon một giấc.
 Việc con thích nhất
 Là được kéo cày!

Mẹ bảo: « Việc này
 Đã có máy kéo.
 Rồi đây không khéo
 Chẳng được cày đâu! »

— Việc đó còn lâu,
 Nay trâu vẫn kéo!
 Còn như không khéo
 Chẳng được cày đâu
 Thì con mau mau
 Học lái máy kéo!

LÀM GẠCH

Những chú làm gạch
 Ích
 Đào đất, nhồi đất,
 Vác đất trên vai,

Minh mây, tóc tai
Đều bẽ bết đất.
Chân bết bùn
Như giấy như tấ.
Mặt mày kẻ vắn kẻ sọc
Giống như các vị tướng tuồng.

Gạch xếp vào lò,
Lửa, khói, bụi, tro
Hắt lên hừng hực.
Các chú mồ hôi nhỏ giọt
Như tắm trong mưa.

Những viên gạch nhem nhuốc trước
kia,
Nay hóa rắn như sành, như sỏi,
Màu tươi roi rói
Xây dựng cửa nhà.

Nhà cửa mọc ra
Hóa kang trang,
Sạch bong,
Thoáng mát.

MỘT LÀN NƯỚC MÁT

Một làn nước mát
Động ở non cao,
Một tõi trăng sao
Rơi vào dòng thác.

Cuộc sống hóa khác,
Không thể ngồi yên,
Mà phải thường xuyên
Xông pha sôi sục.

Lao mình hùng hục
Bào, giũa, đục, khoan,
Húc đá chặn ngang
Quay tròn, xoay tit.
Gầm gào, la rít,
Nổ súng inh-oàng,
Cố lấy con đường
Chạy nhanh cho kịp.

Thăng trận liên tiếp,
Xuống đến đồng bằng
Theo sóng lăn tăn
Trôi đi một lả!
Rồi rất êm ả
Đến tưới cho cây.

Cây cảnh thêm say,
Kéo dài bóng mát.

BỐN NGƯỜI

Người thứ nhất:

Vươn vai lên trước,
Rải khắp đất trời
Chồi lộc xanh tươi,
Sắc màu rực rỡ.

Người thứ hai:

Giục chim làm tổ,
Nhuộm lục cánh đồng,
Thắp đỏ hoa vông,
Thổi bùng lưòi lửa.

Người thứ ba:

Đơm cành trĩu quả,
Nhuộm đỏ rừng cây,
Thổi lá vàng bay,
Pha hồ nước biếc.

Người thứ tư:

Chắn mây mù mịt,
Vật trụi cảnh bàng,
Rải khắp non ngàn
Mưa phùn gió bắc.

★
★

Thay ca đổi kíp,
Đổi mới non sông:
Xuân, Hạ, Thu, Đông,
Mỗi người một vẻ.

KÊU RÉT

« Rét quá! Rét quá! »
— Ai kêu đó hả?
— Tôi là Mèo đây.
— Đi bắt chuột ngay,
Mày sẽ hết rét.

« Rét quá! Rét quá! »
— Ai kêu đấy hả?
— Tôi là Chó đây.
— Vận động, thở sâu,
Mày sẽ hết rét.

« Rét quá! Rét quá! »
— Ai kêu đó hả?
— Tôi là Chim đây.
— Vỗ cánh tung bay,
Chim sẽ hết rét.

« Rét quá! Rét quá! »
— Ai gọi đó hả?
— Tôi là Cây đây.
— Đơm cành quả sây,
Mày sẽ hết rét.

« Rét quá! Rét quá! »
— Ai kêu đó hả?
— Tôi là Cừu đây?
— Áo len mày dày,
Thôi đừng kêu rét.

THỎ CON

Thỏ Con run rẩy,
Hoảng hốt kêu to:
« Mẹ ơi! Mau cho!
Ôi! Kia, cháy lớn!
Ôi! Quá ghê rợn!
Lửa cháy lan tràn.
Gọi mau họ hàng,
Mau mau chạy trốn!
Những ai ở rốn

Bảo Voi chông vó
Ngửa mặt lên trời,
Đặt ống sáng ngời
Lắng nghe tim đập.

Nghe xong gật gật:
« Nhịp đập chẳng sao ! »
Lại rút trong bao
Một chiếc búa nhỏ.
Dùng búa gõ gõ
Vào các khuỷu chân,
Làm Voi giật gân

Tung lên như bắn.
Hết gỗ lại nắn,
Nắn bụng, nắn hông:
« Gan ruột đều thông,
Chẳng gì trở ngại ! »

Cho thử nước giải
Chẳng thấy vết dờng.
Máu tốt lạ thường:
Hồng cầu sáu triệu !

Kết quả số liệu
Càng thấy rõ ra
Sức khỏe Voi ta
Còn hơn bò tót !

Hỏi Voi bí quyết
Sức khỏe nhờ đâu ?

Voi cười: « Bấy lâu
Tôi chăm thể dục ».

CHUYỆN ANH CHÀO MÀO

Các chim ngày mới
Tổ chức hát ca.

Giữa một vườn hoa
Là nơi tập hợp.
Liu lo, riu rít,
Kêu gọi ồn ào,
Không khi xôn xao
Bỗng dưng im bặt!
Có một chú Vẹt
Cầm giấy bước ra
Giới thiệu bài ca
Mở màn buổi diễn.

Tức thì xuất hiện
Một chú Chào Mào,
Mũ nhọn đội cao,
Áo dài lằng mướt,
Chân đi bít tất,
Bụng thắt lụa hồng
Lòng thông đến chân
Đốm vàng đốm đỏ,
Tươi cười nghiêng ngó,
Cúi rạp xuống chào.

Lấy giọng, Chào Mào
Cất cao tiếng hát.

Báo mưa dỗi khác,
Lộc sẽ nảy mầm,
Suối sẽ dạo đàn,
Rừng thay áo mới,
Cỏ cây phơi phơi
Càng hóa hồng hào,
Trời sẽ xanh cao,
Đất sắp hóa rộng.

Chợt như sấm động,
Tất cả vỗ tay.

Mọi người bảo nhau:
« Chào Mào tiến quá! »

Đã không còn phá
Vườn ớt, vườn cà,
Nay biết hát ca,
Hát hay, hay thật!

CÂU CHUYỆN LÁI TÀU

Em vẽ một làn sóng,
Sóng nhảy lơi chơi!
Em vẽ một cá voi,
Cá voi nổi quẫy!

Biển trời lộng lẫy...
Vẽ đám mây bay.
Em lại vung tay
Vẽ chiếc tàu thủy.
Vẽ thêm tỉ mỉ
Ống khói, ăng-ten,
Ống khói phun lên
Một làn mây đục!
Sóng vỗ ùng ục,
Tàu nhẹ tênh tênh,
Rẽ sóng vượt lên
Đến nơi vô tận.

Em vẽ cẩn thận
Một bác chỉ huy,
Lễ phục uy nghi
Đang cầm tay lái.
Vẫy tàu dừng lại,
Gọi bác, em thưa:

— Xin bác hãy đưa
Con tàu chầu lái!
Bác cười, hỏi lại:

— Con tàu châu lái?
 — Châu lái được thôi!
 — Nhỏ vậy, eo ôi,
 Làm sao lái được?
 Nghề này phải vượt
 Sóng gió đại dương!
 Hàng hải, chuyên môn,
 Nhiều khoa phải học.
 Châu là trẻ nhóc,
 Mũi dài lòng thông!
 Châu đừng có hòng,
 Lái tàu vượt biển!
 — Châu xin tự nguyện
 Học hết các môn,
 Châu học tinh thông
 Đủ môn hàng hải.
 — Phải! Phải! Phải! Phải!
 Ta đã hiểu nhau!
 Chúng ta mau mau
 Hát bài « Đoàn kết »,
 Nhưng mà trước hết
 Phải học... quét tàu!
 — Ôi! Quét tàu?
 — Học quét, học lau

Để mà tập bước.
 Trên tàu biển nước
 Lúc lắc, tròn trành,
 Khởi ngã tênh hênh,
 Rơi tòm xuống biển!
 — Quét tàu, xin miễn!
 — Nếu vậy, không xong!
 Vì khi bão đông
 Sóng to như núi,
 Quất! tàu túi bụi,
 Hất xuống đáy sâu.
 Không chỉ bước mau
 Mà còn phải chạy!
 Phải treo, phải nhảy,
 Phải lặn, phải bơi...
 Còn phải không thôi
 Tiếp thu kỹ thuật.
 Lái tàu cho được,
 Học mất năm năm.
 Bác đây rất mong
 Châu học được hết.
 Trước tiên học tốt

Bài vở nhà trường,
Đó là con đường
Đi vào biển cả!
Có vị khách lạ
Gõ cửa bước vào.
Em đừng dậy chào,
Mọi việc biến mất!

CHÂN MƯA

Mặt trời hé nhìn.
Mưa rơi sáng quắc.
Chân mưa thoăn thoắt,
Chạy vụt qua làng.
Từng hàng, từng hàng,
Dài như chân sếu!
Chạy quanh các nẻo,
Nhẹ gót êm ru.
Nắng lóe chiều thu,
Chạy nhanh thoăn thoắt.
Đưa tay đuôi bắt
Ráng đỏ hoàng hôn,
Theo cò cuối thôn
Chạy xa, biến mất!

RÙA CON

Thức dậy trời chưa sáng,
Rùa mẹ bảo Rùa con:
— Con mẹ hãy chạy bon
Đi mua ít hoa quả!

Rùa con lấy làm lạ,
Khi đi đến cửa hàng
Thấy tấm biển đề ngang:
«Nghỉ trưa năm mươi phút».

Nhìn lên, cái nắng gắt,
Đã lên đến đỉnh đầu.
Biết tính mình đi lâu,
Lại mãi chơi dọc phố.

Rùa con nghe rất khỏ
Biết mẹ đang ngóng trông.
Rùa con vụt chạy bon
Về nhà tin lại mẹ.

QUẢ ĐỎ

Những quả chín đỏ
Hát dưới nắng mai.

Những chùm quả sai
Cười trong nắng mới.
Đàn chim bay tới
Cất tiếng reo vang:
« Ôi chao! Mùa màng
Năm nay tốt quá! »

ĐƯỜNG ĐẾN TRƯỜNG

Chúng em đi đến trường,
Ngày vui thêm rộn rã.

Những đường cây hồi hả,
Tở mở nắng ban mai.
Nhãn rung cành quả sai,
Chuối kéo dài bóng lá.
Ao bèo dâu, ruộng mạ
Trải mượt lớp nhung xanh.
Hàng bạch đàn long lanh.
Soi mương dài thẳng tắp.
Thuyền chở lúa đầy ắp
Trôi nhẹ đến sân kho.
Máy tuốt quay ro ro,
Hạt vàng văng tung tóe.

Tiếng đàn trâu gọi nghe,
Tiếng rộn rịp phát thanh,
Chân rậm rịch bước nhanh,
Rộn mùi thơm rơm rạ.

Chúng em lấy làm lạ:
Con đường như hóa gần!
Con đường càng vui chân
Khi chúng em học tốt.

HỌC TẬP

Sau cơn mưa đông,
Nước hồ tràn ngập.
Xóm thôn dồn dập
Tiếng nhái, ếch ương,
Vang động chiều sương
Ôn bài học tập.

Nhái học:

— Oe học! Oe học!

Ếch đọc:

— Học tốt! Học tốt!

Nhật khoan ngoài rộc

Tiếng chủ ếch ương:

— Trồo ngoan! Trồo ngoan!

Tiếng anh Châu Chàng

Trong ao rau rút:

— Oe uộc! Thật thuộc!

Thi nhau học tập,

Học tốt, học chăm,

Bên ánh trăng trong

Đáy hồ thấp sáng.

MỤC LỤC

	Trang
1 — Anh nắng sớm	3
2 — Bà tôi chăn nuôi	5
3 — Báo tin	7
4 — Câu chuyện vẽ tranh	10
5 — Điềm hai	12
6 — Đàn bò chao	14
7 — Chuyện ông Cần Trục	15
8 — Đôi tay mẹ	18
9 — Gió	20
10 — Ba chị gà mái	21
11 — Con nhé	23
12 — Làm gạch	25
13 — Một làn nước mát	27
14 — Bốn người	29
15 — Kêu rét	30
16 — Thỏ con	31
17 — Lộc với Sương	32
18 — Chú Voi con	33
19 — Chuyện anh Chàó Mào	36
20 — Câu chuyện lái tàu	38
21 — Chân mưa	42
22 — Rùa con	43
23 — Quả đỏ	44
24 — Đường đến trường	45
25 — Học tốt	47